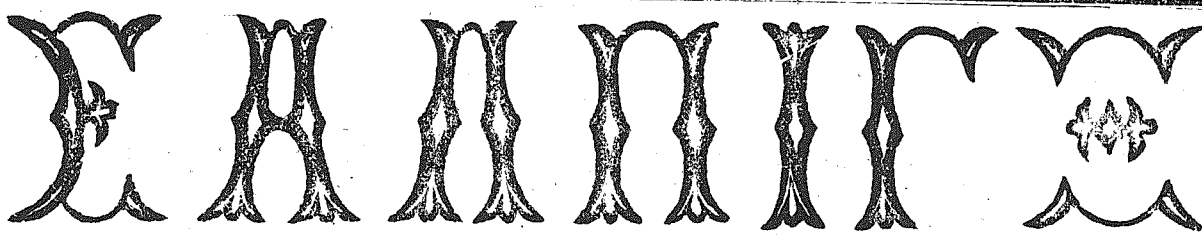

Συνδρομή ετησίαν
προπληρωτέα.
Εν ταῖς πόλεσι
τῆς Κύπρου Σελ. 8
Εν τοῖς χωρίοις 6
Εν δὲ τῇ ἐξω-
τερικῇ σφ. 15

Καταχωρήσεις προ-
πληρωτέαι. Εἰς πει-
σὴς καὶ διακριτικὰ καὶ
ἀποκοπήν. Ἄρθρα
σύμφωνα τῇ προγραμ-
ματὶ τοῦ φύλλου κατα-
χωρεῖνται δωρεάν

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ — Editor S. HOURMOUZIOS.

Η ΚΥΠΡΟΣ ΔΕΝ ΚΑΜΝΕΙ

ΔΙΑ ΓΕΩΡΓΙΑΝ

ΟΙ ΓΕΩΡΓΟΙ ΜΑΣ ΔΕΝ ΚΑΜΝΟΥΝ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟΝ

(συνέχεια)

Η ὑπόθεσις ὅτι σπανιώτατα ἡ γεωργία τῆς Κύπρου ἐπιτυγχάνει, μᾶλλον πηγόρευσε τὸ συμπέρασμα ὅτι, ἡ ἡ Κύπρος δὲν κάμνει διὰ γεωργίαν ἢ οἱ γεωργοὶ μᾶλλον δὲν κάμνουν διὰ τὴν Κύπρον, ἀλλὰ πῶς εἶνε δυνατόν νὰ πιστεύσῃ τις τὸ πρῶτον, ὅτι δηλ. ἡ γῆ τῆς Κύπρου δὲν κάμνει διὰ γεωργίαν, χωρὶς νὰ ἐκληφθῇ ὡς ἀγνοῶν ὅλως τὴν ἀξίαν καὶ τὴν παραγωγικὴν δύναμιν τῆς γῆς τῆς Κύπρου; Ἀκριβῆς τινες σημειώσεις γεωργικαὶ, δημοσιευθεῖσαι διὰ τοῦ παρελθόντος φύλλου, ἔδωκαν, πιστεύομεν, ἔστω καὶ ἀμυδράν τινα ἰδέαν περὶ τῆς μεγάλης γεωργικῆς ἀξίας τῆς γῆς. Ἀρὰ ἀνάγκη νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι πταίουσιν οἱ γεωργοὶ μας, καὶ ὅτι ὑφ' οἷους ὁρους καὶ ὑφ' οἷας συνθήκας ἐργάζονται τὴν γῆν, σπανιώτατα καὶ ἐκτάκτως ἐπιτυγχάνουσιν. Πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀληθείας τοῦ ἰσχυρισμοῦ τούτου ἂς ἐξετάσωμεν τὸν γεωργὸν ὑπὸ τινος ἰδιότητος καὶ

Πρῶτον, ὡς γεωργὸν, ὡς παραγωγέα τῶν δημητριακῶν καρπῶν.

Ὁ ὑπὸ τὴν ἰδιότητα ταύτην γεωργός, οὐδέποτε περιορίζεται εἰς ὅσων ἔκτασιν γῆς δύναται νὰ καλλιεργήσῃ δεόντως, νὰ λιπάνῃ ἀρκούντως καὶ νὰ καθαρίσῃ καὶ ἐπιτηρῇ ὡς πρέπει καὶ ἐν καιρῷ. Ἡ μάλλον πολυἀριθμὸς γεωργικῆ οἰκογένεια μόνον δύναται νὰ καλλιεργῇ ὅσον πρέπει καὶ ὡς πρέπει 50 στρέμματα γῆς. Ἡ παραγωγικὴ δύναμις τῆς γῆς ἀρχίζει νὰ ἐξασθενῇ ἀπὸ τοῦ τρίτου ἔτους τῆς λιπάνσεως (κοπρίσματος) κατὰ πᾶν λοιπὸν δεύτερον ἔτος ἀνάγκη νὰ ρίπτεται ἀρκετὴ κόπρος. Τὸ ζευγάριμα πρέπει νὰ γίνεται διπλοῦν καὶ, εἰς πολλὰς περιπτώσεις, τριπλοῦν, διὰ νὰ λεπτύνεται καλῶς ἡ ἐπιφανεία εἰς ἀρκετὸν βάθος καὶ νὰ ἐνοῦται καλῶς ἡ κόπρος μὲ τὸ γῶμα. Ἡ σπορά πρέπει νὰ γίνεται ἐν καιρῷ κατὰ τὴν ἀξίαν, κ.λ. κ.λ., ὅσα αὐτὴ ἡμεῖς εἶνε δυνατόν νὰ γνωρίζωμεν, οὔτε τὰ στείρα ἔγγραφα τοῦ φύλλου μᾶλλον ἐπιτρέπουσιν τὴν

ἀναγραφὴν τούτων. Ἡ ἀκρίβεια εἰς τὰ στοιχειωδέστερα καὶ ἀναγκαϊότερα διὰ ν' ἀποδείξωμεν ὅτι οὔτε αὐτὰ δὲν γίνονται. Ὁ γεωργός μας ὅταν δύναται, προσπαθεῖ νὰ σπείρῃ ὅσον τὸ δυνατόν πολλὰ καὶ τότε πλέον τὰ σπείρει ὅπως ὅπως. Οὔτε περὶ καταλλήλου καιροῦ ἐρευνᾷ οὔτε περὶ λιπάσματος δύναται νὰ φροντίσῃ. Μόλις κατὰ τετραετίαν ἡ πενιαιεὶς δύναται νὰ κοπρίσῃ μέρος τῶν ἀγρῶν του, ἐκ 15 ἢ 20 τὸ πολὺ στρεμμάτων καὶ οὐδὲ τὴν κόπρον φροντίζει νὰ σκορπίσῃ καλῶς καὶ ἀναμίξῃ μὲ τὴν γῆν, καὶ διὰ τοῦτο βλέπομεν, πάντοτε σχεδόν, τοῦ κοπρισθέντος ἀγροῦ νὰ αὐξάνουν τὰ σπέρματα σποραδικῶς μόνον καὶ κατὰ μικροὺς κύκλους, δηλ. εἰς τὰ μέρη ὅπου ἐχύθη ἡ κόπρος, ἐνῶ τὰ ἄλλα μένουσιν πολὺ μικρά. Ἡ κόπρος, ἐνῶ ἀφ' ἐνὸς ἐνδυναμόνεται τὴν γῆν, ἀφ' ἑτέρου διατηρεῖ πλείοτερον καιρὸν τὴν ὀρεκτικὴν, ὅταν ἡ γῆ καλῶς καὶ ἐντελῶς ἠνωμένη μὲ τὸ γῶμα, καὶ δὲν βλάπνεται τὰ σπαρτὰ ἅμα ὡς ἀργήσῃ νὰ βρέξῃ. Ὅταν ὁμοῦς ἀφίεται εἰς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, τότε αὐτὴ καίει τὰ σπαρτὰ. Ἡ βία τοῦ γεωργοῦ, διὰ νὰ προφθάσῃ νὰ σπείρῃ ὅλα, τὸν κάμνει ὥστε καὶ νὰ ἀροτριᾷ ὅλως ἀτελῶς. Μεταξὺ τῆς μιᾶς αὐλακίᾶς καὶ τῆς ἄλλης ἀφίεται τὰς λεγομένας τὰ βλάσας, δηλ. πρόσωπον γῆς στερεόν, ἀκάμωτον, ἴσον μὲ δύο εἰσέτι αὐλακίαις.

Ὁ γεωργός μας λοιπὸν ἐμπαίζει τὴν γῆν καὶ ἐμπαίζεται ὑπὸ τῆς γῆς. Σπείρει ἀνεμὸν καὶ ἀποθηκεύει ἀέρα. Ἐν Κύπρῳ ὑπάρχουν γεωργοὶ ἔχοντες 400 καὶ 500 στρέμματα γῆς, παχυτάτης καὶ ἀποδοτικωτάτης καὶ ὁμοῦ, ποῖος ἐκ τῶν γεωργῶν μας εἶνε ὅχι πλούσιος, ὅχι εὐπορος, ὅχι νὰ ζῇ ὀπωποῦν ἀνέτως, ἀλλὰ κύριος τοῦ ἡμέτερος τοῦλάχιστον τῶν κτημάτων του; Οἱ κυρίως γεωργοὶ, οἱ μόνον τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο ἐξασκούντες καὶ μὴ χρεωστοῦντες τὰ ἡμίση τοῦλάχιστον τῶν κτημάτων των, μετροῦνται ἐπὶ τῶν δακτύλων, διότι δανείζονται, ἔστω καὶ 40 τοῖς 100 διὰ νὰ ἀγοράσωσιν ἓνα ἀγρὸν, τὸν ὅποιον εἶνε ἐναγκασμένον μετὰ 2 ἢ 3 ἔτη νὰ πωλήσῃ διὰ νὰ πληρώσῃ τοὺς τόκους μόνον τοῦ κεφαλαίου ὅπερ ἔδωκεν αὐτῷ καὶ τὸν ἡμέτερον. Ἡταῖς λοι-

πὸν εἰς τοῦτο ἡ γῆ τῆς Κύπρου; Εἶνε λοιπὸν γεωργός, ὁ γεωργός τῆς Κύπρου;

Δεύτερον, ἂς ἐξετάσωμεν αὐτὸν καὶ ὡς ἀμπελουργόν.

Οἱ ἀμπελουργοὶ δύναται νὰ θεωρηθῶσι κάπως εὐτυχέστεροι τῶν γεωργῶν τῶν σιτηρῶν, διότι ἡ ἀμπελος μὲ σχετικῶς ὀλιγωτέρους κόπους καὶ ὀλιγώτερα ἐξοδα ἀποδίδει πάντοτε πολλὴν ἢ ὀλίγον καρπὸν. Πολὺ μακρὰν ὁμοῦς εἶνε καὶ αὐτοὶ τοῦ νὰ φέρωσι δικαίως τὸν τίτλον ἀμπελουργός. Φυτεύουσι τὰ φυτὰ ὅπως ἔλθῃ καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀπ' ἀλλήλων ἀπόστασιν καὶ ὡς πρὸς τὰ πόσον μέρος τοῦ φυτοῦ πρέπει νὰ θάπτεται εἰς τὴν γῆν. Θάπτει δύο βλαστοὺς τοῦ φυτοῦ καὶ ἀφίεται ἔξω τῆς γῆς 4 ἢ 5 τοιοῦτους. Μόλις λοιπὸν μετὰ 5—6 ἔτη ἀρχίζει νὰ καρπύεται σταφυλὰς, καμπανάρια λεγομένας, καὶ αὐτὰς, κατὰ τοσαῦτον ἡραιωμένας, ὥστε εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐπισκεφθῇ τις 6—7 κλήματα διὰ νὰ συναθροίσῃ μίαν ὀκτὼν σταφυλὰς, διότι οἱ ἐντὸς τῆς γῆς δύο βλαστοὶ δὲν δύναται νὰ θρέψωσι καὶ ν' ἀναπτύξωσι ταχέως καὶ ὑγιῶς τοὺς ἔξω τῆς γῆς 4 ἢ 5. Ἡ δὲ μεγάλη καὶ ἀκανόνιστος ὅλως συμπίκνωσις τῶν κλημάτων, οὔτε βεβαίως νὰ ἀροτριθῇ ἐντελῶς τὸ ἀμπέλι ἀφί-νουν, οὔτε τὸν ἥλιον νὰ εἰσχωρῇ ἀρκούντως, διὰ νὰ θερμάνῃ καὶ ζωογονῇ τὰ κλήματα. Τὸ δὲ λέγόμενον κλάδευμα δὲν εἶνε παρὰ ἀληθὲς κατακόψιμον. Ἐπραξε λοιπὸν τὸ κοθῆκόν του ὁ ἀμπελουργός καὶ ἀναμένει ἀνυπομό-νως τὸν τρυγητὸν. Ἀρκεῖ νὰ εἰπώμεν ὅτι πάντοτε ἡ 15 Σεπτεμβρίου ἀπα-ραβάτως καὶ ἀμετατρέπτως εἶνε ἡ ἡμέρα καθ' ἣν ἀρχεται γενικὸς τρυγητός διὰ νὰ ἐννοήσῃ πᾶς τις, ἂν κατ' αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἡμέραν καὶ κατὰ πᾶν ἔτος ἦνε δυνατόν νὰ ἦνε ὥριμοι ὅλαι αἱ σταφυλαί. Φύρδην μίγδην λοιπὸν καὶ ἄω-ροι καὶ ὥριμοι καὶ μαῦραι καὶ λευκαὶ καὶ κόκκιναι σταφυλαί, ὅλαι εἰς τὴν κόφινον—διότι τὰ ζῶα εἶνε ἐντὸς τῆς ἀμ-πελου καὶ ἔρχονται κατόπιν νὰ τραφῶσι διὰ τῶν φύλλων καὶ τῶν κλημάτων—καὶ ἀπὸ τῶν κόφινων εἰς τὴν λίαν. Ὁ μὲν σπορὸς κατόπιν, τίλειται εἰς τὰ κατάπτετα πεδία, γόφος ἐπὶ τὰς μετὰ τὸν τρυ-

Handwritten notes in the right margin, including the word 'Colley' and other illegible scribbles.

δυνατόν πολὺς διὰ νὰ μαυρίσῃ καλὰ, καὶ κατόπιν κομβάλημα εἰς τὴν πόλιν δι' ἀσκῶν κατραυμασμένων. Ἐκεῖ ἀνοίγει ὀλίγον τὰ μάτια τοῦ ὀμπελουργῶς (διὰ νὰ τὰ κλείσῃ πάλιν μετ' ὀλίγον)· δὲν εὐρίσκει καλὴν τιμὴν διότι εἶνε βόρβορος ἀπὸ γύφον καὶ βρωμὰ ἀπὸ πίσσαν τὸ κρασί του. Τὸ φυλάττει μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι θὰ εὕρῃ ὑπερὸν ἀνωτέραν τιμὴν καὶ κατόπιν, τὰ τέσσαρα πέμπτα τοῦ ὅλου προϊόντος του, τὸ πωλεῖ διὰ ξύδι καὶ πωλεῖ τέσσαρα γομάρια διὰ νὰ πληρώσῃ τὸ τάτζιον τοῦ ἐνός. Αὐτὰ εἶνε καθημερινὰ γεγονότα· δὲν εἶνε ὑποθέσεις.

Οἱ δυστυχεῖς πολῖται, οἱ ἔμποροι τῶν οἴνων, βλέποντες ὅτι ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν καὶ ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος ἡ τιμὴ τῶν καλῶν κρασιῶν τῆς Κύπρου ἐκπίπτει εἰς τὴν Εὐρώπην ἐνεκὰ τοῦ πολλοῦ γύφου καὶ τῆς ἀνυποφόρου πίστεως τῶν, προσεπάθησαν διαφοροτρόπως νὰ ἐπιφέρωσι μίαν διορθώσιν πρὸς ὠφελείαν τῶν ἀμπελουργῶν καὶ, πότε μὲν δι' ἐγγράφου συνυπογεγραμμένου ὑφ' ὧν συνεφώνησαν νὰ μὴ ἀγοράζωσι πισσωμένα κρασία, πότε δὲ δι' ἐγκυκλίου ἐντύπου συνεβούλευσαν τοὺς ἀμπελουργούς νὰ μὴ βάλλωσι γύφον καὶ νὰ μὴ μεταχειρίζονται ἀσκούς, τοῦλάχιστον, πισσωμένους, πλὴν «ς τοῦ κουφοῦ τὴν πόρταν ὅσον θέλεις βρόντα». Ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ χωρικοῦ μας, ὅταν τὸν συμβουλεύης τοιαῦτα, ἀκούεις πάντοτε καὶ στερεοτύπως τὸ «ὁ Τζύρης μου καὶ ὁ παπποῦς μου ἔτσι ἐκαμνε καὶ ἔζησε, καὶ ἦσαν καὶ προεστῶς, καὶ εἶχε καὶ τόσον μάλι, καὶ ἄρμασε καὶ τόσα παιδιὰ, καὶ ἐγὼ τώρα θὰ κάμω ἀλλοῶς». Ποῦ νὰ χωρήσῃ ἡ κεφαλὴ τοῦ χωρικοῦ ὅτι σήμερον ἡλλαζαν τὰ πράγματα, καὶ ὅτι «ὁ Τζύρης τοῦ καὶ ὁ παπποῦς τοῦ» ἔζων μὲ 200 τὸ πολὺ γρόσια ἔξοδα κατ' ἔτος ἐνῶ αὐτὸν σήμερον δὲν τὸν ἀρκοῦν τὰ δεκαπλάσια; Πῶς νὰ σκεφθῇ ὅτι «ὁ Τζύρης τοῦ καὶ ὁ παπποῦς τοῦ» ἐπλήρουν φόρον 50 γρόσια μόνον ἐνῶ αὐτὸς σήμερον πληρώνει 1000; Ποῦ νὰ συλλογισθῇ ὅτι, ἐπειδὴ τὰ ἄλλα μέρη ἐπροχώρησαν πολὺ εἰς τὴν γεωργικὴν τέχνην καὶ διὰ νέων μεθόδων κάμνουν προϊόντα καλλίτερα καὶ περισσότερα, ὀφείλει καὶ αὐτὸς νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὰς νέας μεθόδους, ἄλλως τὸ πρᾶγμα τοῦ δὲν θὰ ἔχῃ ἐξόδευσιν καὶ θὰ ἔρχεται εἰς θέσιν νὰ λιμοκτονῇ ὡς λιμοκτανεῖ ἡδὴ; Διὰ τίνος τρόπου καὶ διὰ ποίας γλώσσης δύναται τις νὰ δώσῃ εἰς τὸν χωρικὸν μας νὰ ἐννοήσῃ ὅλ' αὐτά; Τίποτε! Τὸ γὰρ καὶ τὸ γδοῦρι ὁ χωρικός. Ὁ «Τζύρης τοῦ καὶ ὁ παπποῦς τοῦ ἔτσι ἐκαμνε». Ἀλλ' ἀνὸ Τζύρης σου καὶ ὁ παπποῦς σου πτωχὲ γεωργε, πτωχὲ ἀμπελουργε, καταρτίσθαι νὰ πάγῃς τὸν ἄδην μὲ τὸ βρακί, σὺ οὔτε μὲ βρακί οὔτε μὲ ὑποκαρπύον θὰ πάγῃς νὰ τὸν εἴρῃς, καὶ

ὅταν σε ἴδῃ εἰς τοιαύτην κατάστασιν σκεψοῦ τί ἔχεις νὰ ἀκούσῃς ἀπ' αὐτόν.

Καὶ μία ἄλλη καταστροφὴ, ὡς συνέπειαι ὧν τούτων, ἐπαπειλεῖ τοὺς γεωργούς. Οἱ πολῖται ἐνόστοι ἤλπιζον ἐπὶ τῶν προϊόντων τῶν γεωργῶν ἐδάνειζον καὶ ὑπεστήριζον αὐτοὺς διὰ νὰ μὴ ἀποθάνωσι τῆς πείνης. Τώρα ὁμῶς, ὅτε ὁ πολίτης βλέπει ὅτι τὰ προϊόντα τοῦ γεωργοῦ οὐδέποτε ἀρκοῦν νὰ καλύψωσι τοὺς τόκους σχεδὸν τοῦ δανείου καὶ ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος προστίθεται νέον δάνειον, βεβαίως ὁ πολίτης θὰ παύσῃ πλεονεξεῖν ἀπὸ τοῦ νὰ διδῇ τὸ χρῆμά του χωρὶς νὰ ἐλπίζῃ καὶ τότε «πρὸς τὰ καὶ ἐγὼρασι» φίλοι γεωργοί.

Πότος πταίει λοιπὸν εἰς τὴν τοιαύτην κατάστασιν, ἡ εὐφορωτάτη γῆ τῆς Κύπρου ἢ οἱ ἀγεωργητοὶ γεωργοὶ τῆς Κύπρου;

ΤΑ ΕΝ Τῷ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚῷ

Ἡ παρελθούσα Δευτέρα ἦτο, ἡ ὁρισθεῖσα ἡμέρα πρὸς συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ. Τὰ μέλη ἦσαν παρόντα ὅλα ἐκτὸς τοῦ κ. Ζεγκιτζί. Τὸν λόγον εἶχεν ὁ κ. Λιασιδης, ὅστις, καθ' ἡ πληροφόρησιν, διὰ σφοδρότατον προομιῶν ἐφέξε τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὸν ὑπεροχὸν προϋπολογισμὸν, ὃν ὑπέβαλε πρὸς παραδοχὴν. Προσέθηκεν ὅτι, ὅσαι θέσεις ἠδύναντο νὰ δημιουργηθῶσι χάριν ἀλλοδαπῶν ὑπαλλήλων, ἐδημιουργήθησαν καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψὴν αὐτῆς ὁ προϋπολογισμὸς εἶνε ἔργον τέλειον, διὸ καὶ συνεχάρη τὴν Κυβέρνησιν. Προσέθηκε δ' ὅτι δὲν σκέπτεται μὲν νὰ προτείνῃ τὴν ἀπόρριψιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀλλὰ θὰ ἐπενέγκῃ ἀναγκαιοτάτας περικοπὰς. Μετὰ τὸν κ. Λιασιδὴν ὡμίλησεν ὁ κ. Φραγκοῦδης, ὑποστηρίξας τὸν προαγορεύσαντα καὶ προσθεὶς ὅτι ἡ νῆσος δύναται νὰ διοικηθῇ ἀξιοπρεπῶς καὶ Εὐρωπαϊκῶς μὲ πολὺ ὀλιγώτερον ποσόν. Τὸ συμβούλιον τότε μετετράπη εἰς Ἐπιτροπὴν πρὸς συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ. Εἰς τὸ Δελτίον Β' ἔξοδα νομοθετικοῦ, προϋτάθη ὑπὸ τοῦ κ. Λιασιδοῦ ὅπως ὁ γραμματεὺς τοῦ συμβουλίου λαμβάνῃ ἀντὶ λιβ 50, λίρας 25, ὡς καὶ οἱ δύο διερμηνεῖς. Σφοδρὰ συζητήσις ἡγήθη περὶ τούτου, ὑπερίσχυαν δὲ τὰ αἰρετὰ μέλη καίπερ τοῦ Ναῦμ. ἐφένδη ψηφισάντος μετὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ κ. Ρούσου ἀποσχόντος τῆς ψηφοφορίας. Εἰς τὸ Δελτίον Γ' Ἀρχιγραμματεία, προϋτάθη ὑπὸ τοῦ κ. Λιασιδοῦ ὅπως ὁ ἀρχιγραμματεὺς προσλάβῃ καὶ τὸν τίτλον Διοικητοῦ Λευκωσίας. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου τὰ κυβερνητικὰ μέλη ἀντέστησαν, θεωρήσαντα τοῦτο ἀδύνατον, ἐξεφράσθησαν δὲ καὶ φόβοι μήπως τὸ τοιοῦτον εἶε καὶ ἀντισυνταγματικόν. Ὁ κ. Ἀρχιλογιστὴς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου εἶπεν ἀρκετὰ, προσθεὶς καὶ τὰ ἑξῆς: «Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς ὡς ἀρχιγραμματεὺς εἶνε ὁ σπουδαιότερος σύμβουλος τῆς Α'. Ἐξουχέστερος. Εἶνε τὸ εἶμα τῆς Α'. Ἐξ ὧς, προλαμβάνοντος αὐτοῦ καὶ ἄλλα καθήκοντα, θὰ ἀπεριεῖτο ἡ Α'. Ἐξ τοῦ σπουδαιότερου τῆς συμβουλίου». Πρὸς ταῦτα, ὁ κ. ἀντιπρόεδρος τῆς Α' πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν εἶπε: «Ὁ ἀρχιγραμματεὺς τῆς Α' ἔχει ἐξουσίαν νὰ ἐπενέγκῃ τὰς ἀναγκαίους περικοπὰς εἰς τὸν προϋπολογισμὸν. Ὁ ἀρχιγραμματεὺς τῆς

κυβερνήσεως ἔχει σχεδὸν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἀρχιλογιστῆ τῆς νῆσου, ὁ δὲ ἀρχιλογιστὴς τῆς νῆσου ἔχει ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν διοικητῶν καὶ ἐπομένως καὶ τοῦ διοικητοῦ Λευκωσίας. Ὡς ἐάν συνέβαινε λάθος τι εἰς τοὺς λογαριασμοὺς ἐκ μέρους τοῦ διοικητοῦ Λευκωσίας, καὶ ὁ ἀρχιλογιστὴς ἤθελε νὰ ἀναφέρῃ τοῦτο εἰς τὴν Α'. Ἐξ, θὰ τὸ διεδίδαξε διὰ τοῦ ἀρχιγραμματεῖος, ἥτοι δι' αὐτοῦ τοῦ διοικητοῦ Λευκωσίας.

Κατόπιν ἐζητήθη ἀναβολὴ διὰ τὴν ἐπιούσαν Τρίτην 2 μ. μ.

Νεώτεροι εἰδήσεις λέγουσι ὅτι τὴν Τρίτην ἀνετέθησαν εἰς τὸν Ἀρχιγραμματεῖα καὶ τὰ καθήκοντα διοικητοῦ Λευκωσίας, καὶ ὅτι εἰς τὰς περὶ προϋπολογισμοῦ συζητήσεις περιεκτικῶς μισθῶι τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἐγένετο μέγας τῆς ἡμέρας ἐκείνης οἰκονομία 700 περίπου λιβρῶν.

Τοῦλάχιστον, διὰ τῆς μετὰ τοσούτου ζήλου ἐπιδιώξεως τῆς οἰκονομίας ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, νὰ ὠφελεῖτο ἡ νῆσος, ἥτις τι καλόν, πλὴν δυστυχῶς, καθόσον αἱ 95 χιλ. λίραι πληρώνονται εἰς τὴν Τουρκίαν, καὶ τὸ ἔλλειμμα ὅπερ καταβάλλει τὸ ἀγγλ. ταμεῖον δὲν θὰ λείψῃ καὶ ὅσαι οἰκονομίαι γίνονται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν, εἴε οἰκονομίαι μόνον τοῦ ἀγγλ. ταμεῖου, ἀπὸ τὰς ὁποίας οὐδὲν ὠφελεῖται ἡ νῆσος ἴσως δὲ καὶ βλάπτεται.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Μόλις χθὲς ὁ καιρὸς μας ἤρξατο ἀνάξωγονῶν τὴν διψῶσαν γῆν. Ἀπὸ δεκαπενθημερίας ἤδη ὁ καιρὸς ἐφάνετο λίαν εὐδιάθετος, ἡ ἀτμόσφαιρα ἐπληροῦτο ἀτμῶν, τὰ βαρόμετρα κατήρχοντο ὡς ἐάν ἐμελε νὰ γείνῃ κα τακλυσμός καὶ ὁμῶς οὐδεμίαν βροχὴν χθὲς ὁμῶς καὶ σήμερον ἐλπίζομεν νὰ ἐβρεξέ παντοῦ.

Φαίνεται ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε καὶ καλὰ νὰ ἀναγκάσῃ καὶ τὴν Λεμησσὸν νὰ παραδεχθῇ τὴν κυκλοφορίαν καὶ ἀξίαν τῶν νομισμάτων εἰς τὴν ὑπ' αὐτῆς ὁρισθεῖσαν τιμὴν καὶ ἂν ἐπιμένη θὰ τὸ κατορθώσῃ. Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην δύο ζαπτιέδες μετμημισμένοι εἰς χωρικοὺς παρουσιάσθησαν εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Φ. Κολλακίδου καὶ ἀφοῦ ἐσυμφώνησαν καὶ ἠγόρασαν πρᾶγμα, ἀφῆκαν τὴν ἀξίαν τοῦ πρᾶγματος εἰς γρόσια χάλκινα καὶ ἤρπασαν τὸ πρᾶγμα καὶ ἀνεχώρησαν. Παρατηρήσαντες ἔπειτα οἱ ὑπάλληλοι ὅτι ἦσαν ἑλλειπῇ τὰ γρόσια, ἔδραμον καὶ τοὺς ἐστρεψαν εἰδοποιήσαντες καὶ τὴν ἀστυνομίαν. Ἐκεῖ λοιπὸν ἀφοῦ ὡμίλησαν ὀλίγον μετὰ τῶν ἀστυνομικῶν κλητῶν ὁ λαὸς τὰ γρόσια τῶν καὶ ἀφῆκαν τὸ πρᾶγμα καὶ ἀνεχώρησαν.

Πλείστα ὅσα βεβαίως δύναται ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐπινοήσῃ ὅπως καταστήσῃ σιδαστὴν τὴν διαταγὴν τῆς, πλὴν εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐκλογισθῇ ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο εἰς ἑαυτὰ ἐπαρκεῖ, διότι

